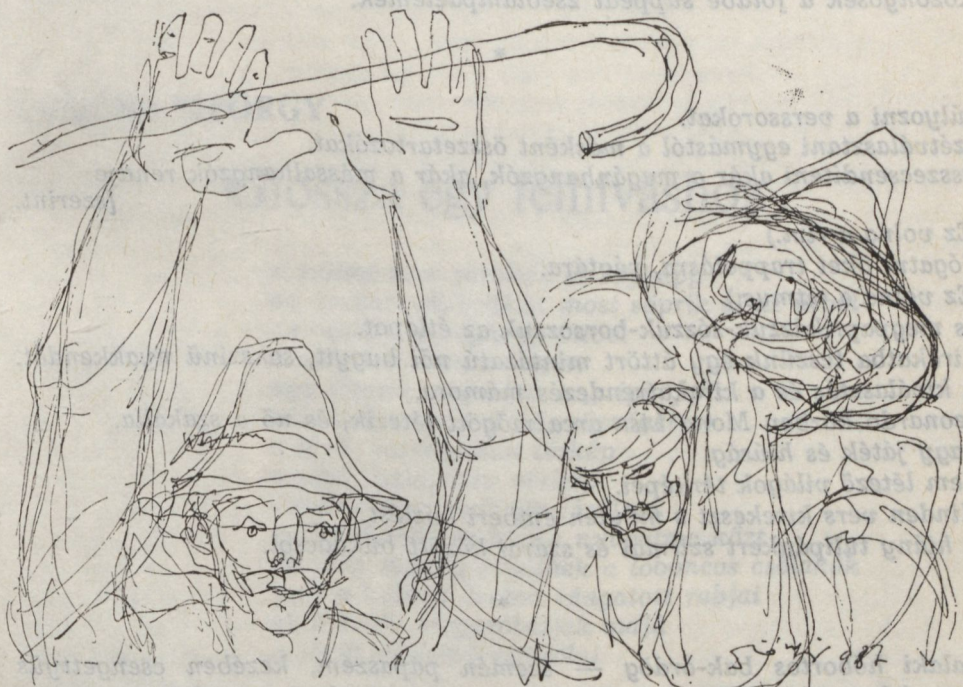

Téblábolok a szétzüllesztett,
öröklét fiókaiba zárt,
bőröm alá rejtett mondatok között ...
Gazdájuk int a hegytetőn.
Kezében husáng, mellén messzelató.
Sajnálom.
Elköltözött ...

*

De megfordulhat valaki, és akkor
visszatérsz a gazdátlan vidékre.
Új-régi gúnyát kénytelen öltesz.
A hangnak színe, s lesz a szónak éke.
Behálóznak betűk mindörökké —
a sose-lesz-vége vén ígézet.
Ujjaid közé égett ceruzáddal ...

Tábornok úr! — velünk a végzet!

DÍOSZEGI BALÁZS RAJZA